

նգնաւոր արեղայ և զՅովնանեկս վարդապետ արեղա. որ ի յորդորելն աւզնական եղեն և ի խազելն: Եւ զկուսակրաւն արեղայ զՍիւսնոն Մեղիկնցի որ ծաղկեաց եւ զթղթի կոկողսն և զպատուելի եղբայրս մեր զՅնովի քննչ. զսիրելի ըստ հոգւոյ եղբայրս մեր զԱսիւնասիկն եւ զԾնողս իւր եւ ըստ հոգւոյ մայրերս մեր որ սպասասաւորեն մեզ ըստ պիտոյից մարմնոյ...: Եւ արդ ես Յովհաննէս արեղայս եղի զգիրքս յիշատակ ի Ս. Փրկիչս յիշատակ ինձ և ամ. արեան մերձաւորաց իմոց: Եւ զգէմս իմ յիրկիր եղեալ պաղատիմ սպասաւորաց Ս. Փրկիչի լուսազարդ տաճարիս. և սուրբ կափարիչ վիմիս, և սուրբ բանտիս, որ զգիրքս ըս լաւ պահէք և խնամով պահէք և դուք ալ արժանաւորիք մասին ժառանգութեան սրբոցն ի լոյս...:» (ՄՁ. Թ. 67. Խապ. Յուց. էջ 189):

ՅՈՂԱՆ ԱԲ. — ՌՄԺԵ (= 1766) թուին Ս. Յակոբի վանքին մէջ կ'ընդորինակէ Մաղիսապո Մեկն. Սարնուաց Ն. Լաւքրունացոյ ձեռագիրը (ՄՁ. Թ. 711). Իրեն սեպհական այս ձեռագիրը իր մահուանէն յետոյ յիշատակուած է Ս. Յակոբի վանքին մատենադարանին:

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԱԲ. ՎԱՆԵՑԻ. — Մբ. 1606ին:

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ԱԲ. — Մբ. 1701ին:

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ՝ ԱԲ. ԿՍՐՆԵՑԻ. — Մբ. 1810 ին Կարնոյ մէջ կը նահատակուին Դընիկցի Վառլատե կոյսը, անոր եղբայրը Գաապար Կարնեցի և Մարիամ Կարնեցիկն. ասոնց նահատակութեան ներկայ կ'ըլլան Կարնոյ նուիրակ Եւզոկիացի Ստեփանոս եպս. և Յովհաննէս ար. այս վերջինը ոտանաւոր ներբողականով մը գրած է այս նահատակներուն պատմութիւնը, ինչպէս նաև այն երեք տապանագիրները, որոց առաջինը կը վերաբերի երեք նահատակներուն միանգամայն և վերջը ունի գրողին հետեւեալ տողերը:

«Ի յարեղայէ շնորհ ձայնելոյ.

Ի յաւելածուէ Սաղիմայ Սրբոյ

Գրի սա ի սէր քումդ կորովոյ

Ի վերկչականի կեքսոն (= 1810) թըւոյ»

Երկրորդը յատուկ նուիրուած է Վառվառէ կուսին և տապանագրին վերջը կը գտնուի հետեւեալը.